

MIERCURI.
ANULU VII.

VOIESCE
SI VEI PUTÈ.

ROMĂNUL Ţ.

DIARIU POLITICO, COMERCIALE, LITERARIU.

va fi în totă direcție afară de Lunia și a doua-dî
după Serbătorii.

Abonarea pentru București pe an	128 lei
Săptămâna	64 —
1 săptămâna	32 —
1 luna	11 —
Un exemplar	24 par
În cinciștile linia de 30 litere	1 leu
În cinciștile și reclame linia	3 lei

(ARTICLELE TRAMISE ȘI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Direktorul diariului: C. A. Rosetti. — Gerante responsabil: Anghelu Ionescu.

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratorul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

OSOIU

Moșia a Statului, care s'adătu de călugări străini unui om mare.

Guvernul aptuale a recunoscut și recunoște prin tacerea sa și spoliarea Statului de uă moșia a sa, și actul ce constituă prin faptu pe călugări străini PROPRIETARI DE VECI

ai averilor națiunii.

REVISTA POLITICA.

BUCURESCİ, 30/11 Cuporă.

Cititorii nostri și-aduc aminte că d. Ion Brăianu a susținut în Cameră anca de la 1859 desființarea tacsei pentru esportul cerealiilor, și c'abia în 1862 s'a pus în lucrare această binefăcătoria mesură de către ministerul d-lui D. Ghika.

Uă epistolă particulară a corespondintelui nostru din Wiena ne spune că guvernul Austriei a adresat Camerei de comerț de la Pesta întrebarea dacă în privința reliei recolte în uă mare parte a Ungariei, n'ar fi nemerită a reduce sau a desființa cu totalu, pînă la noua recoltă a anului viitoru, tacsa de importație asupra ce realilor din Principatele-Unite. Camera de comerț de la Pesta respusne indată să optă pentru desființarea tacsei. Este probabil că tacsa se va desființa, și și provisoriu. Această scire fiind d'unu mare interesu pentru cultivatorii nostri le-o comunică cu mare bucurie, aducindu-le aminte că anul acesta nici Russia nu va exporta și prin urmare avem perspectiva d'ava maru folose.

Diariul Wanderer dico că sciedin sorginti sicure că'n scurtu timp se va face uă mare reducere a garnisonii fran-

cese de la Roma, și că voru remane acolo numai doue regimenter. Dacă diariul Wanderer este, precum susține, bine informatu, apoī ori cine înțelege însemnetatea cea mare ce are această mesură. Este învederat că ea arăta pe d'uă parte că guvernul francez are trebuință a concentra ostile sale; pe d'alta că nici France nici Austria nu se mai temu d'uă nevălire a Italianilor asupra Romei, cea-a ce arăta învederat că și Italia va intra în alianță franco-austriacă.

Se nu uilămău anca scirea cea de mare însemnetate comunicată mai slătări de corespondența noastră telegrafică, despre invitarea făcută de Austria suveranilor din Germania spre a se întâlni în conferință în privința reorganizării confederațiunii germane. Cine nu scie că poporul germanu a invitatul d'atatea ori pe Regele Prusiei a lua egemonia Germaniei, c'au mersu anca poingă la constituirea unui Imperiu germanu? Cine nu scie că Regii Prusiei, de și n'a cutedat anca a face în Germania cea-a c'ă s'au făcut Regele Vittorio-Emanuele în Italia, au avutu însă necontentu în vedere corona imperială germană s'au lucratu pentru aceasta! Cine nu scie recela si luptele, mai multu sau mai pucinu ascunsu c'ă adusu acea corona între Prussia și Austria! Cine nu scie că Napoleone III a impinsu pe cătu a pututu atâtă opiniunea publică din Germania cătu și casa regale a Prusiei spre acea corona?

Este învederat că constituirea unui imperiu germanu ar da dreptu Franciei se céră și despre partea aceasta, precum a cerutu și despre partea Italiei, regularea fruntarielor sale naturali. Cine nu și-aduce aminte că foiele englezi, și mai cu séma Times, a respinsu unu resbelu cu Rusia în privința Poloniei, spuindu curătă c'acelu resbel pote reda Franciei Rhinul!

Cine nu scie în sfîrșit că guvernarea ministerului Bismarck a isolat Prusia de puterile cele mari ale Europei s'a a-

lăturat-o de Rusia, c'ă isolatul casa regale a Prusiei de insă-și națiunea sa, că Convenția secretă cu Rusia a slabit-o forțe și în afară și în intru, și că din contra Ministerului Schmerling a impinsu politica Austriei spre calea cea mare a naționalității s'a libertății!

Se mai aducemă anca aminte că d. Schmerling a fostu la 1848, cându se încercă reconstituirea imperiului germanu, ministru din afară alu guvernului german din Franckfort. D. Schmerling a dobândită atunci mari cunoșcente despre intregulu ș'adeveratul simțintu alu Germaniei și multă înriurire. S'acestă eminente omu de Statu cărmindu acumu politica renouitului imperiu austriacu, arăta pe totă diua cu ce pași răpești, cutedători i inteligenții merge nainte pe calea cea mare, după care a înlăturatul cu totul pe Prusia politica d-lui de Bismarck. Tôte acestea era de trebuință se le mai aducemă aminte cititorilor nostri ca se potă înțelege și mai bine însemnetatea ce are convocarea suveranilor germani la Frankfurt, făcă astă-đi de către Austria, însemnetatea ce are alianța franco-austriacă însemnetata ce va avea intrarea Italiei în această alianță, precum și causele ce facu pe guvernul englez a şovâi ore cumu în cestiuinea Polonă s'a un cutedă anca nici a merge nainte cu pași mari nici a se trage 'npoi.

Foiele străine ce primirău orăne arăta că Times a declaratul din nou că vede în cestiuinea polonă „unu complotu franceze la care Englita va trebui se servescă ca instrumentu.“ Însă nepuțindu priimi ca Englita se remăia isolată, marele diariu adaoge că „ca aliată, Englita va ave unu dreptu ș'ua putere de controlu, cându ținindu-se la uă parte nu va pute interventi la momentul din urmă spre a opri inviolele“. Prin urmare, Times repete din nou cele dico de multe ori aci și totu după opiniunea marelui diariu, că Englita nu poate merge n-

poi unde nu este de cătu „desonore“ și prin urmare deplina slabiciune.

Englita va merge nainte, acesea este credința noastră; daru credem că va merge numai pasu cu pasu și că în acest interval se va ncerca a profita de oră ce impregiuri spre a impiedica scopurile ce presupune Imperatului Napoleon. Diariul Morning-Post, care reprezintă politica Lordului Palmerston, areându și opinioni emise de Times precum ș'ale celor cari împingă la resbelu dico: — „Nu putem tolera tirania rusă, nu-i putem permite a viola tratatele; daru suntemu anca de departe de resbelu. Puterea morale a Europei nu este de neprisătu.

„Uă notă se va trămite principelui Gortschahoff. Se propuse mai anteiu uă notă colectivă, daru s'a găsitu că este mai bine a se trămite note despărțite, daru identice în ideie. Puterea acestei demunistrări va fi simpătia la St. Petresbug.

„Ar trebui se desperămu de diplomația și se credemă la întorcerea veclui de feru dacă resbelul ar fi trebuinciosu. Ar fi uă rușine pentru timpul nostru de nu s'ar dobândi dreptate pentru Polonia fără resbelu.“

Fără cerulă se aibă cuvintu Morninp-Post, căci unu resbelu cu politica d-lor N. Crezzulescu, Barbu Belu și Florescu în București, ne pare forțe periculosu pentru România. Din nenorocire însă stăruimă a crede că Rusia nu va cede și că resbelul va da peste noi. Si diariul La France de la 6 Augustu, vorbindu despre noua incarcare diplomatică ce se va face, dico: „Dacă so va produce unu nou refus, Englita va lău asupră-i tótă respunderea; căci ea a oprițu recurgerea la uă acțiune mai energetică.

Diariul Dēbats de la 5 Augustu publică uă epistolă a d-lui Ioan Alexandri în care se supscie numai cu titlu de „Locoteninte-colonelu“ și nimicu mai multu. D. Locoteninte-colo-

nul protestă printru epistolă datată din 1 Augustu, contra celor dico în revista politică a diariului Dēbats de la 29 Iuliu, că adică „Guvernul principal Cuza n'a desfașuriat atâtă venghiare ə-și împlini datorile de neutră cindu Rusia a trecută armă prin principate.“ In protestarea sa n'arăta nimic fusa de cătu că nu este, dupe dumiliu, asemeneare între trecerea armelor din Rusia în Srbia, și că guvernul Măriei sale ș'ne consultându de cătu datorile sale, și dreptul său, ori care arău și simpatie sale, NU VA FI AJUTORUL NICI UNEI PARTITE în CONFLITUL POLONU. Voiesce a scuti pământul român de conflagrările alu căror teatru a fostu pră desu.

In desbaterea ce avem se facemă în No. viitoru în această privință, vom responde și d-lui Locoteninte-colonel. Acumă avurăm datoria a da séma despre acestă epistolă, și a constata că guvernul Măriei-sale declară oficiale Europei, că nu crede în interesul României a lăua nătă uă parte în conflictul ce s'ar deschide pentru reconstituirea Polonii. Că România care are în ghileare Rusiei Basarabia ce va trece în domnirea Poloniei; că România, care are Bucovina suptu domnirea Austriei, și care dacă acesta va cede Poloniile Galiija, precum de sicură va cede-o, nu va putea s'o mai țină în domnirea ei și va da-o totu Poloniei; că România care este uă națiune neconstituită anca în totă vîgoră ie și căre nu pote fi constituită pînă nu se va afirma și nu va da ceva în schimbul multului ce i s'a datu și de care mai are trebuință, spre a putea trăi, este olărită, osindă de guvernul ie, a nu fi de ajutorul nici unei părți în conflictul Poloniei“, la care a lăuat și va lăua parte Europa întrigă! Mărturirea este însemnată; ăntiu pentru curagiul ce a avută guvernul a o face în facia lumii, ș'au douile pentru că ne arăta rolul celu sterpu, rolul

fiă-mou... ea este a mea, o voiescă o voescă! Incepă a strigă bița nebună respingindu cu măna pe sociul său, care nu mai scie ce se-și facă capul și simția răjuineea sea rătecidu-se.

Camera Laurei nu era din nefericire separată d'a mame-sei decătu printru epistolă simplă despărțire de scinduri. Auindu-o scoindu aste tipete despărțate, ea alergă în grabă și găsindu-o într'u stare de plânsu:

— Ecă-mel ecă-mel strigă ea înșicată aruncându-se de gâtul său. Suntu aci... lingă tine... nu te teme, nu te voiă mai părăsi.

La sunetul astei vocii amate, nebuna se sculă pe jumetate, și punindu ambele sele măne pe fiă-care jin ușor și fără dico: — A! nu voiescă? urmă atunci D-na de Guibert c'ă energie spămintătoriă.

— Da, da, voiă totu ce vei voi tu.

— A! bine, dico ea răgindu c'ă risu nebună, bine! se nu mai vorbim d'asta... Ne voru immormintă p'amindoue atunci... p'amindoue... pe ea și pe mine... și uă dată acolo... în morintă, nu voru mai pute se me separă de fiă-mea... Fiă-mea... voiă pe

FOIȚA ROMANULUI

OMENII ONEȘTI.

PARTEA A PATRA.

LXVIII.

Președintele însoci pe fiă-sea pînă la ușa camerei seie. Revenindu apoi întră în cameră femeiei seie; daru a bia iutrase și se opri immormurită înaintea straniului spectacu ce i se înfăcia. D-na de Guibert, cu perulă despletită, învelită într'u capotă albă care de pe umeri alină pînă la călcăie și o facea de semenă c'ă spectru, era în mijlocul camerei, cu piciolele găle și nemîșcată, cu ochii șipșăi, daru fără privire, asupra unei scrisorii pe care o ținea în mănu.

Din timpu în timpu era coprinsă d'unu rîsu ascuțită și stridintă care-sucia ușioru gura. Dinții se elanțănu și corpul său se agita în convulsuni. Această stare de lucruri nu dură decătu unu minută său douse. Re-

chevinindu indată linisită, că asculta c'ă atențione de la care nimicu n'poțe distrage.

După ce D. de Guibert o contemplă unu momentu în tacere:

— Anna, ii dico elu, dându vocii sele inflăcăneala cea mai dulce, ca se n'o sparie.

Nu numai că d-na de Guibert nu respusne, daru nu facu nici uă mișcare care se pótă lăsa se presupuia c'ă vedutu pe bărbatu-său.

— Anna, repești președintele c'ă voce mai tăricică, Anna, amica mea, ce faci aci?

Caști antia óra ea tăcu și remasă asorbită în citirea sea.

Atunci apropiindu-se de ea și atingindu-i ușioru braciul:

— Respunde-mi, te rogă, ii dico elu cu amicii.

Cătu de ușioru fu, acestu contactu o facu de sări, ca cumu ar fi primitu în mijlocul peptulu desărcătura unei pile voltaice... la trei pași distanță; ea se, opri, deschise

ochii mari și începu a considera pe sociu-său c'ă aeru spăriat. Apoi, dup'unu minută, său, că-lu recunoscu său nu, veni spre elu incetu, pasu cu pasu, cu prudența unei pisice care-și păndescă préda; par că ar fi fostu trasă d'uă forșă magică. Cădindu atunci în genuchi și tinându președintelui scriosoria ce avea în mănu, ii dico c'ă voce rugătoriă.

— O! grația pentru copilul ce-mi ramane. Ai ucisă pe celu-l-altu, pe fiul meu, pe frumosul moș Leon, scii?... Este destul... lasă-mi pe fiă-mea. Te rogă!... Vrei?... Ne vomu duce, dinsa și ești, de departe, forțe de departe, dacă voiescă; daru n'o ucide! n'o ucide!...

Fiă-care din acesto cuvinte intra în anima nefericitului președinte, ascuțită ca ferul unui pumnariu. D-na de Guibert, socia sea, astă angeru alu tutoru devotamentelor, a cărui gură nu pronunțașe pin'aci decătu vorbe de consolare; ea care, la epoca morții fiului său, nu-i adresase c'ă mai mică

de cadavru ce voiesce guvernul d-lorū Crezzulescu, Florescu, Bîrbu Belu, I. Ghica și A. Catargiu, se dă României în epoca în care se va preface carta Europeană. Cumă a fostă privită acăstă declarare de lumea civilisată, de amicii inteligenții al României, o putemă dovedi cu următorul fapt. *Diarulul Debats* publică respunsul reprezentantului Guvernului Măriei-Sale îngă Imperatului Napoleone, fără dice unu singură cuvintă, fără mențiune măcară, pentru politie că i se trămite acea protestare și că este datoriu a publică. Ecă la ce spunea uă națiune uă politică rătețită și uă tôte stérpă.

Se sfîrșimă cu unu faptă, care de și particularul este foarte regretabil.

Doi ofițieri, dd. Jorescu și Candiano, s'au bătută în duelu cu pistolul și d. Jorescu s'a rănită fără gravu la cōstă și d. Candiano la genunch. Causă, pre cătă se spune, nu cerea nică într'unu modu acăstă penorocire, și prin urmare o deplangere și mai multă.

Corespondință particulară a ROMANULUI

Iași, 22 Iuliu 1863.

O se avemă la ierăna viitoră uă opere și unu teatrul național de minune, căci, în fine, ne amă înr dniști și noi a avea unu comitetă teatrală; și anca ce comitetă!.. Marele Vornicu T. BURADA este membru a cestui comitetă: atâtă e d'ajunsu ca se pôta dice artea română cu poetul latinu: „Acumă se cuvine cu mirtu verde a împleni capul meu!“ — Da! d. Marele-vornicu este chiamată a forma gustul estetic și a dirige simfimile publicului nostru împreună cu d. Prefectu, alu poliției și cu d-nu Prefectu alu judecătului. Lipsia uă privighiare inteligențe asupra teatrului: ni s'a organizată d'uă camă dată dóră uă censură politică... Vai! de piele în cari se va dice, de exemplu, că guvernul nu este părintele Patriei etc. Vai de piele în cari se va putea afla vorba ca: Prefectură, licitațiu, necurăteniu, mituire etc! nisice asemenei piele voru si imormintate pentru stagionea viitoră; din contra ni se va da pre Demagogu'u, pre satul lui Cremin, tôte piele în unul, doue, cinci acte, în cari s'ar affa vre uă alusiu ne măcară la cēi carii nu adoră ministeriul și pre ai lui. Ce mai placere ni se pregătesce de d. Vornicu Teodor Burada, președintela à coup de

tusiasmă și nu me mai părăsi!.. Lasă, nu te teme de nimicu, eū te voiă aperă!.. Si, strigindu-o în brațele sele, o acoperi de măngiări, versându lacrime abundanți.

Lacrimele sele o scăpară.

— Depărtéză-te, dice incetă Laura tatălui său. Presinția d-tele ar putea locă la uă nouă crise, și astă trebuie se evită. Voiu petrece îngă dinsa restul nopții, și de va si nevoia te voiă chiāmă.

Președintele se supuse fără a dice nimicu, și ești cu capul plecatu, cu susțelul plin de durere, cu corpul sfărămatu. Intrându în camera sen, se întrebă cari puteau fi motivele cari dedeseră locu la scenele stranie ce se succosera una după alta. Aceste motive, elu nu le găsi. Apoi, ducindu-și aminte ca d-na de Guilbert îi dedese uă chărtia cu pucine momente înainte, și că, în turburarea sea, vorindu a dă ajutoriu femeiei sele, o vîrise fără a cîti în busunariul său; o scose cugetându că-i pote da cova in-

pistoleț, alu Municipului Iașiloru! Unii spună că în repertoriul român, d-sa și inserișu următoare noue piele naționale:

1. Tisla la alegători, sau ce pote face grația unui ministru, vodevilu în mai multe asturi cu danțuri de hora la 24 Ianuaru: Ia București.

2. Măcelăriile escamotate și galbenii și mai escamotați, farsă arangiată pentru derangiarea pungelor comunită.

3. „Invasiunea aliaților“ mare scenă militară arangiată cu iraturi și privilegie c'u mare împărțire de votki și cavalerii.

Dară se lasămă cordele ușioare. Ceremă iert re pentru unu momentu de voioșia în qile așa de posomorite. Ce voiă? Sună omeni carii aru ride și morți cändu li s'ară areta posibile alianța acestor doue nume: Arte dramatică și vornicul T. Burada.

În locu de punte de transițiu la altă materiă, se luăm podul de la Sculenă. Uă întrebare în privință a cestui podu celebru de la 1821: — De ce năptea podul se strămută în partea Besarabiei rusesci? Podul este amblătoriu, pe șeice; parte ambulantă în totă năptea se trece în partea rusescă și acolo se și sigilăză de ruși pînă a două-di. De ce, anca uă dată, aceste precauționi numai în favorea Rusiei și nu și în a României, care dîlnicu este invasă din partea Besarabiei de sute de evrei? — Se spune că tema de invasiuni polone, a cărui sigilarea Podul numai de către Rusia și în partea ei, ca și cădă drepturile la acel podu n'ară si egali și pentru Români.

Eri a urmatu unu plăcutu încindinte la Poliția năstră. Inteligențele nostru polițiaru-municipale d. Mangirof a prinsu pe unu evreu, Vecsler, FACINDU TREBURI pentru direcțiu-nea împlinitoriu din poliția. Abilele evreu face, dicese, de mai multu timpu asemenei servită; elu acosteză pre cei ce stăruescu în trebile loru și le spune că dacă-i voru da atâtă și altă, atunci trăba li se va face răpede și pe placu, căci totu ce elu dice Directorul face. E! căi de acestia cu facemă treburi voru si pe îngă au torilășile năstre mari și mice!

Insistința ce punc onorabilele meu colegu în corespondință, F, de a areta că numai de cătă aru si fostă grozave

formări cari se-lu facă a cunoșce adevărul.

Cumă d-na de Guilbert, care de la mōrtea fiului său nu pronunțiasă nă dată numele său, venia acumă, după optu-spre-dece lune de la acelă fatală evenimentu, nu numai a vorbi de dinsul, dară a-lu acusa; pe elu d. de Guilbert, că este autorul acelei morți. Acesta voră se scăi președintele. Deschise deru chărtia.

Scriptura ilu săcu se se pălescă, și cändu sfîrși de cîtă, picăture de sudore inghiaciata luciu pe fruntea sea. Uă palore codaverosă era respandită pe fața sea.

Acea chărtia era biletul ce d-na de Guilbert găsise po măsa fiului său în demințea morții sele chiaru, în care judele, de și în termenul înveliș, da înțelege că se va ucide mai bine decătu a merge închisoriă.

Bună și prevăderiora ca totu-de una, d-na de Guilbert judecase de cunință a ascunde astu biletu sociulul său, ca se nu alibă u-și impătu ca uă

și nepovestite candale la scōlele de aice, ne pare celu pucinu ciudat, de nu pucinu prudintă... De la nesubordinarea a 9 individi scoși de mai multe luni din catalo ele scolei, pentru că de căte 3 și 5 ani staț repetiții în aceași clase, a conchide la licicare de reu a spiret lui generalu în Gimnasiu, acăstă amă avută ocasiune a vedé și mai în qilele trecute, că așeșdută diligențele în malurile rîurilor celor mari din pîcina înundărilor și a lipsei podurilor căte uă septembă de qile intrăgă, se trecemă dicu la poduri și șosele; etă ce sciu despre șoseua de la Pencu la Galați, pe uă distanță de trei poste aprópe de cea mai rea cale, mai alesu în timpu ploiosu. Acăstă șosea așeșdută datu cu întreprindere ca se fiă gata în tîrnă anului 1861, și acumă suntemu în 1863 și totu nu se speră că va pută fi gata de cătă peste unul sau doi ani, și sciu de ce? pentru că guvernămăntul e că uă sfîrșită tôte vrindu se cerce și acăstă sursă, ce remăsesă nesploata de d-lorū, s'au îndesat și așeșdută întrreprinderea, însă nu cu scopu ca se o ducă la capetă, ci că se suge părlăute, și după ce așeșdută cătă așeșdută și totu a dobîndită termină de prelungirea gătirii, apoi veșindu că n'au se o mai potă scote la capetă, precumă nu potă scote nimicu din totu ce întreprindu, din cause cari fiindu în destulă de cunoscute me despenséză de a le mai relata, apoi a trecută concesiunea cătră altii, și acestia facă acumă cumă potă și cumă și îngăduie, ca se esă în capetă, întrebuințindu în locu de petrișu tare, leștă de nave (ravură) de uă pără destulă de slabă, care încurindu după sfărămarea ei are se fiă spulberă de vîntu și de plojă și erăși și se remănenă că antănu adică fără șose, ba ce șteu, astă dată avemă se remănenă mai reu de cătă antău, pentru că o se remănenă și fără căteva milioane. — Șoseaua de la Mărășești la Focșani, a cărui teresementu era făiată de satori, așeșdută dată erăși unu asemenea boiaru pentru a o petri cu prundu de uă anume mărite. Ce face însă boiarul nostru? ne viindu-i la îndemnă că se care prundu de apă, pentru că acăstă îi împucina folosele, se apucă și sapă în pămîntu, dă de pără, însă de ce felu de pără? de unu felu de bolovanu mare, o ieu, o trînteșeu

a postelor străine, însă persoane competenți nu privescă acăstă regulare de călău ca unu proiectu care va trebui anca multu timpă pînă ce va ajunge a se pune în lucrare.

Se trecemă acumă la uă altă cestă din qile așeșdută mai în totulă regulată circulațiu a postelor, după cumă amă avută ocasiune a vedé și mai în qilele trecute, că așeșdută diligențele în malurile rîurilor celor mari din pîcina înundărilor și a lipsei podurilor căte uă septembă de qile intrăgă, se trecemă dicu la poduri și șosele; etă ce sciu despre șoseua de la Pencu la Galați, pe uă distanță de trei poste aprópe de cea mai rea cale, mai alesu în timpu ploiosu. Acăstă șosea așeșdută datu cu întreprindere ca se fiă gata în tîrnă anului 1861, și acumă suntemu în 1863 și totu nu se speră că va pută fi gata de cătă peste unul sau doi ani, și sciu de ce? pentru că guvernămăntul e că uă sfîrșită tôte vrindu se cerce și acăstă sursă, ce remăsesă nesploata de d-lorū, s'au îndesat și așeșdută întrreprinderea, însă nu cu scopu ca se o ducă la capetă, ci că se suge părlăute, și după ce așeșdută cătă așeșdută și totu a dobîndită termină de prelungirea gătirii, apoi veșindu că n'au se o mai potă scote la capetă, precumă nu potă scote nimicu din totu ce întreprindu, din cause cari fiindu în destulă de cunoscute me despenséză de a le mai relata, apoi a trecută concesiunea cătră altii, și acestia facă acumă cumă potă și cumă și îngăduie, ca se esă în capetă, întrebuințindu în locu de petrișu tare, leștă de nave (ravură) de uă pără destulă de slabă, care încurindu după sfărămarea ei are se fiă spulberă de vîntu și de plojă și erăși și se remănenă că antănu adică fără șose, ba ce șteu, astă dată avemă se remănenă mai reu de cătă antău, pentru că o se remănenă și fără căteva milioane. — Șoseaua de la Mărășești la Focșani, a cărui teresementu era făiată de satori, așeșdută dată erăși unu asemenea boiaru pentru a o petri cu prundu de uă anume mărite. Ce face însă boiarul nostru? ne viindu-i la îndemnă că se care prundu de apă, pentru că acăstă îi împucina folosele, se apucă și sapă în pămîntu, dă de pără, însă de ce felu de pără? de unu felu de bolovanu mare, o ieu, o trînteșeu

pe șiose, fără măearu se o sfărăme și lasă pe lume ca se o așeșde și se o bată trăsurele, căci d-lui nu e în stare se cilindreze asemenea bolovanu după alcătuire. — Acestea suntu numai în privirea petruirii, căci încătu se atinge de prolongarea terminului pregătirii nu amă trebuită se o mai spui, căci acăstă amă spusă uă dată pentru șoseaua de la Galați și dacă așa mai spune-o și aicea r si uă repetire deșertă, căndu se scie că unde suntu boiaři, și mai ku sănă boiaři nuoi, trebuie se fiă și concesiuni. — Suntu cu nerebdare a vedea ce va ești de la inspecțiu ce se face acum tutură lucrărilor publice de dincöce de Milcovu de cătră unu membru al consiliului tecnicu de pe îngă ministru lucrărilor publice, și mai alesu sunt cu nerebdare a vedea că se va face pentru șoseaua dintre Siretul și Strunga, care trebuie a fi de multu gata și dintre Flămîndi și Botoșani cari suntu conceze unoră bună amici ai persoanei inspectătorie.

Acestea dise în trăcatu despre șoselele de aicea, se trecemă la lucrările de dincolo de Milcovu și se vorbimă despre podul celu mare (dacă nu me îngălu, de peste Oltu) care s'au concesu în astă vară și despre care organele guvernului au vorbitu cu atâ'a dibăcia ca se învîrtescă dulapul boiařilor; etă ce me încredințeză întrăcăstă uă persónă nu numai competente și vrednică de tōă credință, dară și în stare de a cunoscere împregiurările mai bine de cătă ori cine. — Ea îmi spune că după regulele de concesiuni cu oferte sigilate urmăză neapăratu, că séu se fiă anume lipsă prin publicări ora deschiderii ofertelor și tôte ofertele prezintate pînă la acea ora trebuie deschise de uă dată și fără cea mai mică amânare, și se se închidă concurența asupra acelui ce așeșdută mai a vantajiose condiționi pentru statu, sau dacă nu s'au lipsit anume ora deschiderii, ci s'au disu numai simplu că ofertele așeșdută se fiă deschise în cutare di, atunci trebuie a se aștepta întrăgă acea di, ca di de respectu, și a nu se face deschiderea de cătă adoua di și numai, pentru ofertele ce s'au prezintat în diua din urmă. — Ce se întimplă însă aicea?, se întimplă cu totulă altă ceea, se întimplă că prin publicari ne fiindu lipsă ora deschiderii ofertelor, ministru respectivu în locu de a aștepta întrăgă acea di

stilpă grătelei grădinei, totu și-a căpetat-o.

După uă oră, usie și ferestre erau baricadate; ospelulu era deservită și mulu ca unu mormintă.

Amicul lui Paulu veșindu-l căqindu de pe zidu ilu credură mortu. Din ferioare nu era așa. D'acea-a ar fi anevoia a descrie bucuria d-lui Daumas la primele cuvinte ce pronunță jumă. Frica notariului fusese așa de mare încătu nepuindu-și închipui că Paulu mai era între viu, nu se mai ostenta întrăbandu-lu. Ar si disu cineva că sunetul voicii astui scumpă copilu, — cumu ilu chiāma elu, — il face bine.

La cinci séu sése kilometru de Aix, într'unu sătulănumită Venell, trăsura care-l ducea se opri. D. Daumas caru cunoscese pe medicalul d'acolo, ilu deschepă. Acestu-a esanină ranelu jumă, le aplică unu pașnamentu și declară că nu vor avea nici uă urmare supererotică, numai bolnavul se stă linisită și se nu comită imprudențe.

D. Daumas il multămi și trăsura porni erăși.

(Urmare pe măne.)

informe din timpu în timpu despre statu d-nei de Guilbert. Multămită îngrijirilor ce Laura nu îndetă d-a-i dă cu uă bună impresiune, însă nu a-tătă pre cătă ar fi pînă se producă uă scădere mai mare și mai raționale.

De asemenea s'au primi cu bucuri și nouătă a contentrii din tără

crime perderea copilelui său. În devotamentul său sublim, ea preferă a păstra pentru dinsa tôte suferințele decătu a turbura, prin unu cuvintu indiscretu, liniscea omului alu căruu nume ilu portă.

Astă abnegare a nobilii și sănătăi

femeie nu scăpă spiritului petrunjetorii alu președintelui. Citindu biletul lui Leon, înțelege că d-na de Guilbert trebuia se-lu creșă culpabile de mōrtea fiului său iubilu pe care atâtă ilu planseșe; și că dacă nu-i vorbeșe nici uă dată d'asta, o facuse numai din delicatesă, spre a-lu cruce de hescu regrete grele ca nescă moștrări de ougelu. Aceste amare cugetări smulseră d-lu de Guilbert legătura după ochi și-lu anunță într'u mare neliniște.

Cambrelet, căruia era deservită în

șase ore și înlocuită la locul său

înlocuită la locul său

înlocuită la locul său

înlocuită la locul său

înlocuită la locul său

înlocuită la locul său

înlocuită la locul său

înlocuită la locul său

înlocuită la locul său

înlocuită la locul său

înlocuită la locul său

înlocuită la locul său

înlocuită la locul său

se grăbesce a deschide singura oferă care său prezintă mai întâi la $12\frac{1}{2}$ ore către ore cari boieri, pe cari me apărtin pentru astă dată de ai numi fiind că i-a numit Românul. Si aşa fiind că nu erau alii a concediu d-sale construirea din solui podu cu sumuşora de vre trei milioane și ceva; daru fiind că totu atuncea indată său prezintătă altă ofertă mai avantajosă și său făcutu multă vorbă despre nelegalitatea concesiunii date, unul din boieri său făcutu că se lăpedă de concesiune și au și datu uă declarare în sensul a-cesta, însă fiind că scia că de seva strica acăstă adjudecare, ministeriul are se încapă în respundere că de ce a deschis ofertă 'naintea orei leguite și alte asemenea, și fiind că scia că consiliul va dice că se se rōge concesionarii se retragă declinarea de lăpedarea concesiunii, și c-a-tunci acăstă de haterul ministriului și a terei, o se viuă în fine la înduplare d'a se sacrifică și retragă disa declarare. — Pînă aicea cunoșindu impregurările celu ce mi leau spus, suntu și eū nevoită a face halu pentru astă dată.

După tōte acestea acum de drept vine răndul Osoiului, care nu trebuie lăsatu pînă ce glumetul Nichipercea nu-l va trage din gîtu celu ce lău îngrijit; etă ce-mi spune întru acăstă unu afidat alu cunoscutului schimbători, că minist. respectivu găsindu că acestu schimbă nu-i lipseșe nimicu pentru a si în totul legal, de cătu Blagoslovenie sa și a Mitropolitului, ar fi și trămisu asemenea blagoslovenie, și acum se ocupă numai de resplătirea judecătorilor și a procurorului, cari a-u lucratu cu alăta zelui în acăstă cestiune; resplătire care nu va întărđia de a si sosi în eu-rindu.

F.
Corespondință particulară a ROMANULUI.

Viena, 2 Augstă 1863.

Inainte de a me duce de aici, unde anu venită de la Sibiu, voi se-ji comunicu. impresiunile mele fugitive din acăstă capitale a imperiului acestu meremetisită alu Austriei. Se nu dică că nu și-am scrisu de la Viena, măcaru in fugă. Bétrana Vindobona, colonie vindică (slavonă) romanisată, pe care nevărilire cele mari ale barbarilor nău pututu o sterge de pe facia pământului, și care de la coorte Faviană pare a-și fi trasu im seculu de mijlocu numele de Viana, și căstigă esistință sa germană după ce Carlomagnu, invingându pe Avari și respingându-i in fundul Ungariei, a-u intemeiatu întră Leytha și Enns marginea despre resărătă a imperiului seu, Ostmarka care cu timpul trebuia se ajungă însoți unu imperiu mare, Oesterreicha, Austria de astădi.

Nu me mai urcă pînă la marginul de Babenberg (la 983) celu an-tăi principie germanu vasale imperiului care apare istoricul ca unu fondatori de dinastie; nu și voi vorbi nici chiaru de celu mai mare dintre Babenberg, de Enric Iasomirgott, căruia î plăcu a-și statorici reședință sa de duce austriacu, in situu desfășătă alu Vianei; nu și voi vorbi nici atăta de zidirea bisericii St. Stefan, lucră ar-chitectonică minunată de pe la finitul secului XII care este in reparare; nu și voi atinge nici in trăcatu de altu land-grafu mare de Rodolfu de Habsburg care, indată ce se facu Imperatru, su-ată de mesteru in cătu smulse Au-

stria din manele regelui Ottokar alu Boemiei și o facu feudă alu imperiului dându-o fiului său ducelui Albert de Habsburg. Aceste tōte nu suntu mai vechie de cătu de la Radu Negru alu nostru, 1280—1290; daru astădi, după ce dinastia habsburgică, stinsă cu Maria Teresa, său reșineriu prin înrudirea ieș cu casa de Lorrena, jenele împaratru avu bunul simții de a preface și sistema guvernării imperiului. Credem, de cumu pusei piciorul aici și privii cele ce său făcutu de vre 10 ani incocă pentru restărea cetății și numai de vre 2 ani pentru invigorirea rationale și constitucionale a Statului, credem, dică, m'am simpătiu cuprinsu de sinceră admirare. De la Sibiu își scrisei despre unu din frații nostri ardeleni ce mi său părtu mai caiserlich de cătu însuși caiserul: ei bine! aici cătă se le dău dreptate, după ce astăi pe imperatru mai Român de cătu sudită se Români! Așa e, Imperatru de aici, pentru că său plecatu spre progresu, pentru că a-u octroiatu suspușilor său carte constitucionali, acumu n'are de cătu se mărgă pe calea acăsta și la totu pasul se creeze lucruri minunate. Ce a-u făcutu din Viena în privirea materiale este deja colosal, de și totul de abia e în fazea rudimentarii; daru apoi ce face astăi pen-tru Români ardeleni și într'adeveru mare.

Pe cătu la Sibiu unu din dietă chiaru vorbiau de a cere la împaratru teritoriu român în Transilvania trilingă, împaratru propune dietei înțeleptu proiectu de lege pentru realizarea egaliu indritării a națiunii române și a confesiunilor ieș; proiectu însemnatioru, sub tōte punctele de vedere, prin care expresu se curmă cestiunea de teritoriu în sensul progresului. Citescu rogu-te, §§ 3, 4 și 5 din citatul proiectu de lege cesaro-regescu; și vei vedă că naționalitățile Ardealului a-u se să egali, și că deosebitele numiri ale unor din părțile terei nu constituescu nici garantescă vră unu dreptu politicu pen-tru singuraticele naționalități. Vră se dica și teritoriu săsescă său stersu. E! nu e împaratru mai Român de cătu unu din Români noștri. Vezi ce dice fōia cea acreditată de aici Ost-Deutsche-Post de eri, 1 Augustu.

Acumu dacă ne întorcem la ce se face pentru Viena astădi, mirarea noastră o cu atătu mai mare. Nu suntu încă săse am (la 20 Decembrie viitoru se voru împlini) de cătu unu decretu alu împaratru a-u prescrisu demolirea bastiōnelor ce încungură cetatea; și ecă unu parcu frumosu se desină in partea despre resărătă, și unu întregu cartieru său construitu iul' unu stilu estheticu pe ruinele urcioselor bas-tiōne ale secului de mijlocu. La su-flarea de viață a suveranului înțeleptu zidurile netrebnice a-u căzutu, și său înălță frumose și utili edificie. Potu dico că Viena se transformă, din ochi de omu, și că nu numai fusionomia orașului se schimbă, ci însăși viață și activitatea sociale. În locul cetății opres de totu soiul de privilegie se înălță cetatea modernă industrială și libera, fabricante și comerciale. Uă dată Viena va fi metropolea industrială a Europei orientale. În partea orașului de care și vorbiu său construitu mai anu academia comercială, edificiu nu pre-mărețiu, daru de gustu severu, și ziditul binu. Acăstă Handels academie său rădăcăt din temeliu și său îspravătă in 5 an. Statuile de la intrare dicu scopulu iei: Christophu Columbū și Adam Smith intrepidul explorator și agerul filosofu pregătă la portă a-cestu templu alu seinciei. Statuile suntu lăiate din petra de zidu, și dacă nu cunțu strălucite, totu nu desarmonisa cu edificiul. Uă strata largă in curiudu ne duce dreptu din cetatea

piață unde e monumentul lui Ressel, ce stă dinaintea institutului politehnicu. Intr'altă parte despre apusu uă biserică nouă în stilul gothicu se construesce îrăști in facia unei părți a bastiōnelor derămate. Nu departe de a-cestă biserică nouă este palatul parlamentului cesaro-crăiescă. Căndu dică palatul, me uită cu ochii măntu numai la dinsul, căci de altimetrele localele este duratul de lemnu în 6 septembri, partea acăstei a orașului se chiamă Viena-nouă, și cu dreptu cunoscătă. Acestei edificiū modestu (ală parlamentului c. c.) ce cauă spre apusu, este destinată a cresce și a se mări, și a face mărire Austriai timpului acestuia. P.

Domnule Redactoriu.

Ve rogă a da publicitatea următoare adrese, spre a se vedă ce se potrece în serviciul telegraficu la noi.

Primiș etc. Ant. Arion,
D-lui Inspectoru alu telegrafelor.

Domnule Inspectoru!

Imi facu o datorie ca se ve puiu in vedere originala citanță ce său datu de funcționarul ce se află de răndu la biroul telegraficu duminică la $\frac{1}{2}$ ale corentei lunii, la 6 ore și căteva minute ale dimineții, februarul meu ca-role a-u depusu in biroul o depeșă a cumpăratei mele Efrosina Lipoyanu, destinată pentru mine, carele atunci me aflamă in Ploiești, și prin care mi să spusu (căci eū nu anu priimito) că era vorba de sănătatea soției mele, de numu copiilor mei, de acea-a care în tōte societățile bine organisate și educate este obiectul celu mai venerat, cel mai prețiosu, cel mai scumpu, cel mai amatu într'o familie. Era vorba prin acea depeșă se viu a-i da a-jutorul cei sunt datoru ca soțu alu ei; cu tōte acostea n'am pututu, fiind că n'am scutu, fiind că depeșă nu mi s'a transmisu; că nu am venită in București decătă eri de dimineță la 7 ore fiind că n'am aflată că nevesta mea a suferită decătă într'o casă la Ploiești, unde se află o persoană care venise din București și care mi-a anunțat starea sănătății soției mele.

Cumu vedeu, d-le Inspectoru, faptul este din cele mai grave, căci la

ce se slujaste telegraful, daca depeșele cu totă plata ce se iau pentru ele nu se trimișt la destinația loră? ce a voită ore acelui domnă telegrafistu se sem-nifice prim darea citanță și apoi se nu hătă depeșă?! Ore guvernări pe cetățieni care ascultă de voturile Adanări și nu se supunu arbitrarităilor lui vo este a-i pedepsi pînă și în familiile loră?!.. Ce! ore se astepta cele mai triste rezultate pentru sănătatea soției mele și apoi se mi se comunice depeșă!!! Pină căndu în țara noastră atitea arbitraruri, atita nesocotință pen-tru totu ce este mai scumpu în tōte părțile lumii, familia. Ce felu funcționari plătiți din munca cetățenului îndrăsneu, în acăstă țără, nepedep-siș, aș ride de trebuințele cele mai urgente a le unei familii?!.. Nu creșu că arbitraru va fi ajunsu pînă în culme și de acea-a ve ceru satisfacțiu-nea mea pe de o parte, iar pe de altă se faceșă ca în viitoru se numai fie te-legraful în starea acăstă de desordine, și apoi d-le Inspectoru se nu mi se dică ca cianță nu se recunoscă, fiind că este tăiată din registrul a souchi, ce sunteșă datoru a avea, pe dinu se trece numerul cuiyntelor de care era compusă depeșă ce mi se in-drepta; se schimbă numni data căci în locu de 26 iuliu se pune 27; în locu de a se trece că a fostu prezentată de domna Efrosina Lipogano se trece că a fostu prezentată de d. Președinte în locu do a se dice că a fostu expedită la Ploiești, la Buc; prețul pu i se trece;

la totalu sumei se însemnă hiero-

grafele următorie: „Aie mon“ sub-semnătura ampliatului este niste sigi-riuri.

Ve depunu dar acestu biletu în originalu pe care mi-am permisă a de-pune semnătura mea spre a constata identitatea lui, și ve rogă a face cele ce veți crede de cunoscătă.

Ant. Arion.

INSPECȚIUNE GENERALĂ A SERVITORULUI TELEGRAFICU.

Domnului Anton Arion.

Domnule!

In urma reclamației d-vostre de la 19 a corentei pentru netransmiterea depeșei ce arează că d-na Euphrosina Lipoyanu, cumpănată d-vostă, ar fi trimisă la biroul telegraficu din capitală în ziua de $\frac{1}{2}$ curentu, am o-nore a vă comunica alăturata copie de pe raportul d-lui șefu alu oficiu cu Nr. 57 despre rezultatul cercetării cu care a fostu insarcinătă în privința acestea.

Primiș incredințarea considerației mele.

Inspectorul generalu alu Telegrafelor Librecht.

Copie dupe raportul d-lui șefu Stației București din 24 Iuliu 1863 sub No. 57 către Inspectoratul Generalu alu telegrafelor.

Domnule Inspectoru!

Conformu rezoluții d-vostă pusă pe petiția d-lui Arion facindu tōte cercetările putințioase nu am pututu descoperi ca o asemenea depeșă ar fi fostu prezentată, nici baniș priimiti; întrebându atătu pe dd. Ampliașă cătu și pe curierii aflați în diaoa acea-a la acea oră, arată a nu fi venită nimeni cu asemenea depeșă. În condică cu acelui numeru există o altă depeșă pen-tru Brăila. Cătu pentru cianță alăturată, acăstă nu poate fi esită din registrul și șușe unde cu acelui numeru figurădă altă depeșă. In diaoa de $\frac{1}{2}$ să se prezentă depeșă No. 3621, sub-scrișa Zoe Arion adresată d. Ant. Arion la Ploiești unde se vorbia de sănătatea soții d-sale și care indată a fostu expediată,

(sub-ser'su) M. Costescu.

D-lui inspectoru alu telegrafelor.

D-le Inspectoru!

Me grăbescă a ve comunica că cercetarea ce a facutu inspectiunea în privința netransmiterii depeșei ce mi se adresase in Ploiești de cumpănată mea, pe căndu me aflată acolo, și care cercetare mi s'a comunicată prin adresa d-tră de eri sub Nr. 1814 nu este și nici poate fi satisfacătorie nici pentru mine nici pentru cei lații cetățenii contribuabili, cu ale căroru contribuționi se întreține serviciul telegraficu, precum asemenea nu repară de locu desordinea existințe.

Nu este satisfacătorie, pentru că ce folosește contribuabilităilor țării întrăgi se afe cea-a ce le-amu spusu și eū, că baniș prețul depeșei nu suntu priumiș; acăstă o seiamu că acelui care a avutu curagiul a nu-i însemnată de mine, negreșită că nici i-a băgată in casa inspectoarei, ci i-a pusă in busunarul său; totul era după denunțare faptul ce am săcătări se so descopere agentulă a-cestu delictu, și se i se aplice penalitatea legală. Daca n'a fostu prezentată depeșă biroului, precum declarări, de unde, din care registru a souche este tăiată cianță ce amu înaintat d-vostre; căci nu-mi potu închipui că suntu doue registre, unul pentru aceia care ar face vre odată controlul manipulărilor acestui serviciu și altul pentru acelui funcționari care ar lua baniș cetățenilor după depeșele ce nu le transmită

la destinația loră. Nu puteți, d-le, presupune că februarul meu, care nici nu scie cito, a avută unu registru a souche, din care mi-a datu acea cianță. Prin urmare cianță cine a datu-o? Acestea trebuia se descoperiți, d-le Inspector, iar nu aceia care-mi comunicăt prin adresa d-tră Nr. 1814, data este unu stabilimentu seriosu. Mai dicăt că ampliașă și curierii aflați la ora dimineții căndu declară eū că s'a trimisă depeșă in cestiune, vă declarață că nimeni n'a prezentat o asemenea depeșă.

Dar, d-le inspectore, de căndu și de unde vreți se scie curierii conti-nutul unei depeșe, îngrăitorul stabilitențul din acea oră și dă scie pre-darea depeșei căci cerindu-i ajutoru februarul meu spre a face ca depeșa se fie priimită de telegrafistul de răndu ce dormia dusă cumă dice Românul, îngrăitorul a destăptă pe d-lu te-legrafistul de răndu, care a priimitu depeșa și a datu acea cianță, căndu a priimitu de la februarul meu $\frac{1}{4}$ dintr-unu icosar și restul in gologni, și daca februarul a priimitu cianță în starea acăstă este că nu scie carte și nu a fostu in stare pe dată a controlola pe d-lu telegrafist.

Mai dicăt, d-le Inspector, că în condică, cu numerul ce se află pe cianță ce v'am prezentat, se află o altă depeșă pen-tru Brăila. Daru tocmai aci este culpa, este delictul, căci cu același numeru s'a luată două pre-țuri despre care pote se ne dea contu numai acela care va fi autorul delictului ce eū l'amu denunțat.

D-le inspectore, despre depeșă cu Nr. 3021 ce dicăt că am trasu la $\frac{1}{2}$, Iuliu nu este vorba ci despre aceia ce mi s'a transmis unu in Ploiești, pe căndu me aflată acolo la $\frac{1}{2}$ Iuliu cu acea cianță ce acumu o potu califica plastografă, in interesul materialu alu agentului corporul delictului.

Pentru aceste considerante cred că depeșă cu care se cercetarea d-stră nu este satis-facătorie și prin urmare nici nu re-pară o desordine comisă care face pe fie-care a nu mai da incedere serviciului pusă sub inspectiunea d-tră.

Anton Arion.

LOTARIA UNUI TABLOU.

Este la Florenza unu jude artistu română, de mare talentu, și capă promite multu pentru viitoru; acestu ju-ne este d-nu Mateescu. Elu studiuă pictura. Intre primele producționi ale seile este unu tablu Leda și Joie, pe care-lu trămite in România spre a se vedea și judeca de compatriotii sei. A-cestu tablu, ale căruj merite le pote aprețui ori cine va voi a merge se-lă vădă la Administrația Românilui, unde este espusă, se află pusă la loteria pentru 100 bilete a 7 sfanți. Facem apelul la toți amatorii de arte și la totu publicul română a da concursul loru judecătării artistu. Nu cerem de cătu se mărgă pînă la tabloul și suntemu sicuri că atunci nu voru pote a nu dori posesiunea lui și prin urmare a-și procura sfansele d-a-lu avè si totu d-odată a 'nlesni mijloacele de studiu ale d-lui Mateescu.

Lotaria se va trage la administrația diariului înălțătă dată ce se voru im-părătă biletete. Diaoa tragerii se va anunția.

OFERTE.

La redacționea Românlui (Caimata) se vinde una oca, 48 dramuri semnătă de găndaci de metase chiadăsu-ță cea mai bună calitate.

CERERE. Se cere uă briscă de drumu ușioră și bună. Cine va avea se să adreseze

